

Економічна нестабільність: Торговельні війни можуть призвести до нестабільності на фінансових ринках.

Зменшення інвестицій: Торговельні війни можуть призвести до зменшення іноземних інвестицій через невизначеність і ризики [2; 5].

Торговельні війни є складним і суперечливим явищем, і їх вплив на глобальну економіку має як позитивні, так і негативні аспекти. Захист внутрішнього ринку та стимулювання виробництва внутрішніх товарів можуть бути позитивними результатами введення торговельних обмежень.

Економічна нестабільність і політичні наслідки можуть також призвести до загрози міжнародній стабільності та відносинам між країнами.

У цьому контексті важливо враховувати комплексний характер торговельних війн і намагатися знаходити баланс між захистом внутрішніх інтересів та сприянням глобальній торгівлі та співпраці.

Список використаних джерел:

1. Міжнародні торговельні суперечки у сучасній регулятивній парадигмі. URL: http://iepjournals.com/journals/19/2013_5_Gordeeva.pdf
2. СВІТОВІ ТОРГОВЕЛЬНІ ВІЙНИ: ОСОБЛИВОСТІ ТА НАСЛІДКИ. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=4153>
3. Торговельні війни сучасності та їх вплив на економічне зростання і розвиток у світі та Україні. / Наук. ред. В.Юрчишин. – Київ: Заповіт, 2019. – 190 с.
4. Торговельні війни сучасності та їх вплив на економічне зростання і розвиток у світі та Україні. URL: https://razumkov.org.ua/uploads/article/2019_trade_wars.pdf
5. Юрчишин В. Виклики і ризики розгортання кризових процесів в Україні та напрями економічної політики їх запобігання. – Київ, 2017, 156 с.

Кривко Олег Васильович

Миколаївський національний аграрний університет, Україна
аспірант

Скворцов Дмитро Олександрович,

Миколаївський національний аграрний університет, Україна
аспірант

УПРАВЛІННЯ ТУРИЗМОМ У ГРОМАДІ

Управління туризмом в громаді виконує ключову роль у розвитку та просуванні туристичного потенціалу. Це комплексний процес, який охоплює різноманітні функції та завдання (рис 1).

Рис. 1. Функції та завдання громади у розвитку та просуванні туристичного потенціалу

Джерело: сформовано автором на основі даних [1]

Аналіз світового досвіду управління туризмом у громаді розкриває багато прикладів країн з найефективнішими моделями управління туризмом. Ці країни впроваджують стратегічні підходи та інноваційні практики, щоб сприяти сталому розвитку туризму та забезпечити максимальну вигоду для громади, місцевих жителів і туристів.

Нова Зеландія відома своїм успішним підходом до управління туризмом, особливо в контексті збереження природного середовища. Країна активно розвиває екологічний туризм та впроваджує строгі політики збереження природних резерватів. Управління туризмом в Новій Зеландії зосереджене на партнерстві з місцевими громадами, стейкхолдерами та індустрією, сприяючи розумному розподілу туристичного потоку та збалансованому розвитку.

Сінгапур визначається своїм інноваційним підходом до управління туризмом. Країна ретельно планує інфраструктуру та туристичні об'єкти, привертає велику кількість туристів, вкладаючи одночасно у розвиток громад та підтримку місцевих підприємств. Ключовими елементами успіху Сінгапуру є стратегічне маркетингове планування, розвиток культурних івентів та екскурсійних програм, а також поєднання сучасного дизайну з використанням технологій.

Управління туризмом в Австралії базується на дослідженнях та аналізі потреб і поведінки туристів. Країна активно співпрацює з місцевими громадами та індустрією для розробки іммерсивних туристичних пропозицій та продуктів. Управління туризмом в Австралії також покликане підтримувати розвиток індустрії та стимулювати попит на місцеві послуги та продукти.

Швейцарія визначається своїм підходом до розвитку туризму на основі сталого розвитку та збереження культурної спадщини. Управління туризмом в Швейцарії спрямоване на розвиток регіональних продуктів та унікального

туристичного досвіду, зосереджуючись на збереженні історичних місць, культурних традицій та природних резерватів. Країна також активно просуває свою туристичну пропозицію на міжнародному рівні.

Ці приклади країн з найефективнішими моделями управління туризмом показують, що успіх залежить від комплексного підходу, включаючи стратегічне планування, партнерство зі зацікавленими сторонами, розробку унікальних туристичних продуктів та збереження природи та культурної спадщини.

Аналіз світового досвіду управління туризмом дозволяє виділити численні успішні проекти та програми, які сприяють розвитку туризму та мають позитивний вплив на громаду, місцевих жителів та туристів.

Беліз є однією з лідерів у розвитку еко-туризму. Програма "Еко-туризм у Белізі" спрямована на збереження природного середовища та природних резерватів, одночасно забезпечуючи економічний розвиток громад. Ця програма передбачає створення еко-лоджів, екскурсійних маршрутів та інтерактивних програм для туристів, залучення місцевих жителів до роботи в туристичній галузі та збереження біорізноманіття.

Швеція успішно реалізовує проект "Туризм у сільській місцевості", спрямований на розвиток сільського туризму та залучення туристів до віддалених районів країни. Проект передбачає створення агротуристичних ферм, дегустаційних турів, екскурсій в сільські господарства та організацію ремісничих майстерень. Це сприяє розвитку сільської економіки, збереженню традиційного сільськогосподарського способу життя та підвищенню якості життя місцевих жителів.

Іспанія є прикладом успішного розвитку культурного туризму. Програма "Культурний туризм у Іспанії" спрямована на збереження культурної спадщини та просування культурних об'єктів як основних туристичних атракцій. Вона включає реставрацію історичних пам'яток, організацію культурних заходів, музейних експозицій та фестивалів. Програма сприяє зростанню туристичного попиту, розвитку культурної індустрії та стимулює економіку країни.

Камбоджа реалізує проект "Туризм та спільноти", який сприяє розвитку справедливого туризму та залученню місцевих спільнот до туристичної індустрії. Проект передбачає створення громадських кооперативів, розвиток місцевих ремесел та майстерень, організацію туристичних програм, в яких туристи можуть взаємодіяти з місцевими жителями. Це сприяє зростанню доходів місцевих спільнот, збереженню традицій та культурної спадщини, а також збалансованому розподілу користей від туризму.

Розглянуті приклади успішних проектів та програм управління туризмом демонструють важливість стратегічного планування, партнерства зі зацікавленими сторонами, залучення місцевих жителів та збереження культурної та природної спадщини. Вони служать прикладом для інших країн та громад, як можна ефективно розвивати туризм, максимізувати його соціально-економічні переваги та забезпечити стале благополуччя для всіх зацікавлених сторін.

Загальною метою управління туризмом у громаді є збалансований та сталий розвиток туристичного сектора, який приносить користь місцевим жителям, зберігає природні та культурні ресурси та забезпечує якісний туристичний досвід. І хоча проблеми можуть бути складними, ефективне управління туризмом може допомогти громадам вирішувати ці виклики та досягати позитивних результатів у розвитку туристичного сектору.

Впровадження ефективного управління туризмом у громаді вимагає комплексного підходу та використання світового досвіду. На рисунку 2 визначені напрями розвитку та впровадження ефективного управління туризмом у громаді.

Рис. 2 – Напрями розвитку та впровадження ефективного управління туризмом у громаді

Джерело: створено автором на основі даних [2]

Для покращення системи управління туризмом у громаді та використання світового досвіду необхідно враховувати наступні шляхи:

Збільшення співпраці та обмін досвідом: Громадам слід активно взаємодіяти з іншими туристичними місцями, національними та міжнародними організаціями, щоб обмінюватися досвідом та навичками. Важливо створити механізми для обміну кращими практиками, проведення взаємних навчань та стажувань.

Впровадження інноваційних підходів: Громади повинні бути відкритими до впровадження інновацій у сфері туризму. Це можуть бути нові технології, які полегшують бронювання та обслуговування туристів, використання віртуальної реальності для просування туристичних місць, розробка електронних платформ для інформування туристів.

Розвиток сталого туризму: Громади повинні спрямувати свої зусилля на розвиток сталого туризму, що враховує екологічні, соціальні та економічні аспекти. Це може включати збереження природи, використання відновлювальних джерел енергії, підтримку місцевої культури та традицій.

Аналіз та дослідження попиту: Громадам слід проводити аналіз та дослідження попиту туристів, щоб зрозуміти їхні потреби, побажання та переваги. Це допоможе визначити найбільш привабливі туристичні продукти та послуги, які слід розвивати.

Розвиток кадрів: Важливо забезпечити належну підготовку та розвиток кадрів в сфері туризму. Громади можуть співпрацювати з освітніми установами та туристичними організаціями, щоб навчати місцевих жителів та молодь професійним навичкам, необхідним для розвитку туристичного сектору.

Прогнозування та перспективи розвитку управління туризмом у громаді залежать від ряду факторів, таких як місцевий потенціал, конкурентне середовище, туристичні тренди та зміни відвідувачів. Ключових пунктів, які можуть вплинути на розвиток управління туризмом у громаді:

Розвиток технологій: Швидкі темпи розвитку технологій впливають на туристичну індустрію та спосіб, яким туристи шукають та бронюють свої подорожі. Розвиток мобільних додатків, штучного інтелекту, блокчейну та інших інновацій можуть змінити спосіб управління туризмом у громаді.

Зміни у смаках та поведінці туристів: Туристи стають більш свідомими та вимогливими щодо своїх подорожей. Вони шукають непересічних та аутентичних досвідів, стало більш популярними екологічно чисті туристичні напрями та місця. Громадам слід адаптуватися до цих змін та пропонувати унікальні туристичні пропозиції.

Розвиток смарт-туризму: Смарт-туризм орієнтується на використання інформаційних технологій та залучення туристів до активної участі у процесах планування та управління своїми подорожами. Це може включати використання мобільних додатків, платформ онлайн-бронювання, електронних путівок тощо. Розвиток смарт-туризму може полегшити та покращити управління туризмом у громаді.

Конкуренція та партнерство: Туристичний ринок є досить конкурентним, тому громадам важливо розуміти свої конкурентні переваги та розвивати стратегії просування. Однак також важливо будувати партнерські відносини з іншими громадами, туристичними організаціями та підприємствами, щоб спільно розвивати туризм у регіоні та обмінюватися ресурсами та ідеями.

Залучення громадськості та місцевих жителів: Управління туризмом у громаді має бути відкритим та включати місцевих жителів. Громади можуть організувати консультації, громадські збори, запроваджувати механізми зворотного зв'язку, щоб враховувати думки та інтереси місцевих жителів у плануванні та управлінні туризмом.

Використання світового досвіду управління туризмом у громаді може сприяти сталому розвитку туризму, просуванню громади як туристичного напрямку та підвищенню якості життя місцевих жителів.

Список використаних джерел:

1. Закон України «Про туризм» від 15.09.2020 № 1076-ІХ.. Інтернет ресурс. Режим доступу // <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/324/95-%D0%B2%D1%80#Text>
2. Литвин, О. В. (2015). Публічне управління: навчальний посібник. Київ: Центр учбової літератури.
3. Указ Президента України "Про стратегію розвитку українського туризму на період до 2023 року" від 28.06.2017 № 195/2017.

Магар Дар'я Євгенівна

Миколаївський національний аграрний університет, Україна
здобувач вищої освіти

Шишпанова Наталія Олександрівна

Миколаївський національний аграрний університет, Україна
кандидат економічних наук, доцент кафедри публічного управління та адміністрування і міжнародної економіки

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ МІЖМУНІЦИПАЛЬНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД В УКРАЇНІ

У сучасних умовах глобалізації та розвитку демократії міжмуніципальне співробітництво стає одним із ключових інструментів у забезпеченні сталого розвитку територіальних громад. Україна, яка переживає процес децентралізації та реформування місцевого самоврядування, активно розвиває міжмуніципальне співробітництво для оптимізації ресурсів та забезпечення якісних послуг мешканцям.

Правову основу міжмуніципального співробітництва територіальних громад становить Закон України «Про співробітництво територіальних громад», прийнятий у 2014 році. В ньому зазначено, що співробітництво територіальних громад – це відносини між двома або більше територіальними громадами, що здійснюються на договірних засадах у визначених законом формах [1].

Згідно з даними Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України, кількість громад, які використовують механізм міжмуніципального співробітництва, в Україні є стабільно невисокою: станом на 1 липня 2023 року 476 громад уклали 315 договорів про міжмуніципальне співробітництво. Найчастіше громади співпрацюють між собою у сферах освіти, охорони здоров'я, соціального захисту [2].

На сьогоднішній день можна вважати недостатнім рівень розвиненості співробітництва територіальних громад в Україні. На нашу думку, він може бути спричинений наступними чинниками: